

بررسی تاثیر استفاده از فعالیت هدفمند با غبانی بر کیفیت زندگی دانشجویان با درجه افسردگی متوسط تا عمیق ساکن در خوابگاه گلستان دختران دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز

سحر قنبری^{*}، سیده فرزانه جعفری^۱، حمیده ابافت^۲، ناهید باقری^۳، سمانه نعمت‌اللهی^۴

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: دانشجویان با عوامل زای بسیاری در دوران تحصیل مواجه هستند. استرس می‌تواند منجر به بروز بیماری‌های جسمی و روانی، اختلال در عملکرد و پایین آمدن کیفیت زندگی دانشجویان گردد. یکی از مداخلات بر مبنای طبیعت، استفاده از فعالیت هدفمند با غبانی می‌باشد. این مطالعه با هدف بررسی تاثیر استفاده از فعالیت هدفمند با غبانی روی کیفیت زندگی دانشجویان با درجه افسردگی متوسط تا عمیق ساکن در خوابگاه دختران علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز انجام شده است.

مواد و روش‌ها: این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی گواه دار تصادفی بود و در سال تحصیلی ۹۰-۹۱ انجام شد. نمونه مورد مطالعه ۵۰ نفر از دانشجویان افسرده ساکن در خوابگاه دختران گلستان علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز بود. دانشجویان افسرده به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. دو گروه در پیش آزمون کیفیت زندگی BREF WHOQOL شرکت کردند. سپس جلسات با غبانی به مدت ۳ جلسه در هفته به مدت ۲ ماه در محیط حیاط خوابگاه گلستان برای گروه آزمایش انجام گرفت. دو گروه پس از پایان مداخله مجدداً با همان آزمون مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج به کمک نرم افزار SPSS18 مورد بررسی آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: بررسی آماری به کمک آزمونهای لوین، انکوا و مانکوا نشان داد که کیفیت زندگی کلی در گروه آزمایش پس از مداخله درمانی افزایش یافته است. همچنین در حیطه‌های کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی و سلامت محیط در گروه آزمایش بهبود وجود داشته است و در حیطه‌های کیفیت زندگی در زمینه سلامت روانی و سلامت روابط اجتماعی در گروه آزمایش تغییر معناداری وجود نداشته است.

نتیجه‌گیری: کیفیت زندگی به دنبال استفاده از فعالیت هدفمند با غبانی در دانشجویان افسرده ساکن در خوابگاه دختران افزایش می‌یابد. تغییر در حیطه‌های مختلف زیرمجموعه کیفیت زندگی به دنبال استفاده از فعالیت هدفمند با غبانی در دانشجویان افسرده نیازمند بررسی‌های بیشتر می‌باشد.

کلید واژه‌ها: کاردترمانی، افسردگی، کیفیت زندگی، با غبانی

ارجاع: قنبری سحر، جعفری سیده فرزانه، ابافت حمیده، باقری ناهید، نعمت‌اللهی سمانه. بررسی تاثیر استفاده از فعالیت هدفمند با غبانی بر کیفیت زندگی دانشجویان با درجه افسردگی متوسط تا عمیق ساکن در خوابگاه گلستان دختران دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز. پژوهش در علوم توانبخشی ۱۰؛ ۴۱۹-۴۰۸؛ ۱۳۹۳: (۳).

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۵/۱۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۶/۳۱

* کارشناس ارشد کاردترمانی، مرتب، عضویت علمی گروه آموزشی کاردترمانی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران (تویسته مسئول)
Email: saghanbari@yahoo.com

- کارشناس ارشد روانشناسی، هسته مرکزی مشاوره روانشناسی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز، اهواز، ایران

- دانشجوی دکترا روانشناسی، دانشگاه چمران، اهواز، ایران.

- روانشناس، هسته مشاوره روانشناسی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز، اهواز، ایران

- کارشناس ارشد آمار ریاضی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

دهد که شیوع افسردگی در دانشجویان دختر بیش از دانشجویان پسر است (۵).

افراد مبتلا به بیماری‌های روانپژشکی اغلب از آسیب‌های روانی اجتماعی شامل کاهش توانایی برای انطباق با استرس و اعتماد به نفس پایین رنج می‌برند که منجر به مشکلاتی در مهارت‌های خودداری (self care)، کار (work) و تفریح (leisure) فرد می‌شود (۷). لذا افسردگی و استرس‌های موجود در دوره تحصیل در دانشگاه علاوه بر تأثیر روی زندگی روزمره آنان، تحصیل، کار و تفریح این افراد و کیفیت زندگی آنان را تحت تأثیر قرار دهد. کیفیت زندگی احساس رضایت یا عدم رضایت در مورد جنبه‌های مختلف و مهم زندگی، ارزش‌ها، اهداف، استانداردها و علایق می‌باشد که حوزه‌های روانی، اجتماعی، اقتصادی و خانوادگی را در بر می‌گیرد. یکی از مهم ترین عوامل تاثیرگذار بر کیفیت زندگی، نحوه مواجهه با تبیگی‌ها و توانایی در مدیریت خلق و هیجانات منفی و افسردگی است (۸). رضایی‌آدریانی مطرح می‌کند که ۳۳٪ از دانشجویان مقیم خوابگاههای دانشگاه تربیت مدرس دارای کیفیت زندگی متوسط و ۴۹٪ دارای کیفیت زندگی پایین می‌باشد (۱).

یکی از مداخلات بر مبنای طبیعت (Nature-based intervention) استفاده از فعالیت هدفمند باگبانی می‌باشد که به طور سنتی مورداستفاده قرار گرفته است. اما مطالعات علمی کافی در زمینه استفاده از آن در مراقبت و سلامت روانی وجود ندارد (۹). مطالعه سempik (Sempik) نشان می‌دهد باگبانی می‌تواند رفاه جسمانی و روانشناختی را در افراد افزایش دهد (۱۰) و می‌تواند در روان درمانی و توانبخشی افراد با نیازهای مختلف مورد استفاده قرار گیرد (۱۱). در مطالعه سان (Son) و همکارانش در سال ۲۰۰۴ نشان داده شده است که گروههای باگبانی باعث افزایش کارکرد اجتماعی و خودکارآمدی افراد مبتلا به بیماری‌های روانپژشکی می‌شود که مشکلاتی در توجه، هیجانات و تفکر دارند (۱۲). اونراه (Unrah) و همکارانش در سال ۲۰۰۴ نشان دادند که باگبانی می‌تواند به عنوان استراتژی تطبیقی برای

مقدمه

دانشجویان به عنوان آینده سازان کشور از اقشار مهم جامعه به حساب می‌آیند. اهمیت این نقش در آن است که دانشجویان نه تنها بخش اصلی از متخصصان زمینه‌های گوناگون هر کشوری را تشکیل می‌دهند بلکه برخی از آنان به عنوان مدیران آینده، رهبری سایر اقشار جامعه را نیز به عهده خواهند گرفت. از سوی دیگر تعدادی در آینده عهده دار آموزش و پرورش نسل بعد از خود خواهند بود و در پرورش نسل بعد از خود نقش بسیار مهمی ایفا خواهند نمود. با توجه به این مساله اهمیت سلامت دانشجویان از ابعاد روانی، جسمانی و اجتماعی بسیار مهم خواهد بود. دانشجویان با عوامل استرس زایی همچون دور بودن از خانه و جدا شدن از خانواده، ورود به محیط جدید، مسائل و مشکلات درسی، رقابت با دیگر دانشجویان، آزمونها، مسائل و مشکلات مالی، آینده مبهم کاری، ناتوانی در تصمیم گیری، حجم زیاد درسها و کلاسها مواجه هستند (۱).

شواهدی وجود دارد که استرس می‌تواند منجر به بروز بیماری‌های جسمی و روانی، اختلال در عملکرد و قدرت سازگاری و در نهایت پایین آمدن کیفیت زندگی دانشجویان گردد (۳). همچنین پژوهش‌ها نشان می‌دهد بین وجود استرس و افسردگی رابطه مستقیم وجود دارد (۱). چنانکه در مطالعات ذکر شده است شیوع افسردگی در کشور ما به طور متوسط ۷.۷ درصد جمعیت ۱۵ ساله و بالاتر می‌باشد و اگر فرض کنیم که در سنین پایین تر از ۱۵ سال هیچ موردی از افسردگی وجود نداشته باشد، در هر مقطعی از زمان در حدود ۵ میلیون نفر در کشور از این بیماری رنج می‌برند (۴). اما مطالعات روی دانشجویان نشان می‌دهد که این گروه در معرض درصد بالاتری از افسردگی نسبت به جمعیت عادی جامعه قرار دارند. در مطالعه رضایی‌آدریانی و همکارانش در سال ۱۳۸۶ عنوان شده است که در نمونه ۲۵۰ نفری از دانشجویان مقیم خوابگاههای دانشگاه تربیت مدرس، ۱۶٪ از افسردگی رنج می‌برند (۱). همچنین مطالعات نشان می‌

شدید تاثیر مثبت دارد؟ آیا فعالیت هدفمند باغبانی روی کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی، سلامت روانی، سلامت روابط اجتماعی و سلامت محیط دانشجویان تاثیر مثبت دارد؟

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی گواه دار تصادفی می‌باشد و در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۹۱ انجام شده است. جمعیت مورد مطالعه کلیه دانشجویان دختر ساکن در ۳ خوابگاه گلستان دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز از دانشکده‌های مختلف (توابخشی، داروسازی، بهداشت، پزشکی، دندانپزشکی، پیراپزشکی و پرستاری و مامایی) می‌باشد. جهت نمونه گیری به روش نمونه گیری خوش‌ای دو مرحله ای از بین تمامی دانشجویان هر ۳ خوابگاه، ۴۰۰ نفر انتخاب شدند. پس از آن ۴۰۰ پرسشنامه افسردگی بک بین آنها توزیع گردید و یک ساعت بعد از توزیع، پرسشنامه‌ها جمع آوری شدند. جهت محاسبه نمونه آماری از مجموع دانشجویان ساکن در خوابگاه‌های دختران دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز از فرمول آماری زیر استفاده گردید.

$$n = \frac{N(z)^2 p(1-p)}{d^2(N-1)+(z)^2 p(1-p)}$$

این فرمول حجم نمونه کوکران می‌باشد که N تعداد حجم کل جامعه z : مقدار تابع چگالی نرمال استاندارد در سطح اطمینان ۹۵ درصد می‌باشد که برابر با ۹.۶ (می‌باشد). $P(1-p)$: مقدار واریانس را نشان می‌دهد که آن را برابر با ۰.۲۵ در نظر می‌گیریم. d : دقت مورد نظر را نشان می‌دهد که معمولاً برابر با ۰.۰۴ می‌باشد. پرسشنامه‌های جمع آوری شده بررسی و نمره گذاری شدند. در این مطالعه از مجموع ۴۰۰ نفر، ۱۳۸ نفر درجات خفیف تا بسیار شدیدی از افسردگی داشتند که بر اساس

افراد با تجربه استرس شدید در زندگی مفید واقع شود. پژوهشگران عنوان می‌کنند که محیط‌های باغبانی باعث تسهیل فرآیند بهبود و کاهش استرس در افراد مبتلا به بیماری‌های روانپزشکی می‌شود (۱۳). آرمسترانگ (Armstrong) در سال ۲۰۰۰ نشان داد که افراد مبتلا به بیماری‌های روانپزشکی می‌توانند از فعالیت باغبانی بسیار سود ببرند. فعالیت باغبانی باعث کاهش سطح استرس، کاهش خستگی روانی، ثبات خلق، کسب حس لذت و بهبود پاسخ گویی مناسب گردد (۱۴). لوهر (Lohr) و همکارانش در سال ۱۹۹۶ نشان دادند که در ارتباط قرار گرفتن افراد با گیاهان می‌تواند باعث تاثیر مثبت روی سلامت جسمانی و حافظه، افزایش حس تولید و کاهش سطح استرس می‌گردد (۱۵).

مطالعات متعددی وجود دارد که به تاثیر مثبت باغبانی روی کیفیت زندگی بیماران مختلف پرداخته است (۱۶-۲۰) اما در برخی مطالعات نیز تاثیر استفاده از فعالیت هدفمند باغبانی روی کیفیت زندگی بیماران را نیازمند مطالعه بیشتر دانسته‌اند. کام و همکارش در سال ۲۰۱۰ در مطالعه خود از نوع کارآزمایی بالینی روی ۱۰ شرکت کننده بیمار (طیف اسکیزوفرنیا و اختلالات خلقی) که در برنامه باغبانی شامل ۱۰ جلسه پشت سر هم به مدت ۲ هفته و روزانه ۱ ساعت شرکت کرده بودند و در مقابل ۱۲ نفر که از این برنامه استفاده نکرده بودند نشان دادند که باغبانی درمانی روی کاهش سطح افسردگی، اضطراب و استرس در گروه تجربی تاثیر مثبت داشته است. اما در این مطالعه و مطالعات مشابه تاثیر باغبانی درمانی را در کیفیت زندگی و رفتار کاری بیماران، نیازمند انجام مطالعات بیشتر دانسته‌اند (۱۹).

همچنین با بررسی مطالعات گذشته به نظر می‌رسد تا به اکنون در ایران مطالعه‌ای در ارتباط با تاثیر استفاده از فعالیت هدفمند باغبانی روی کیفیت زندگی دانشجویان افسرده با توجه به جمعیت بالای دانشجویی و نرخ بالای افسردگی در آنان انجام نگرفته است. لذا سوالات مطرح در این مطالعه شامل موارد ذیل است: آیا فعالیت هدفمند باغبانی بر روی کیفیت زندگی کلی دانشجویان با درجه افسردگی متوسط تا

خودگزارشی ۲۱ ماده ای از نشانه های افسردگی تجربه شده در دو هفته گذشته است. اجرای پرسشگری به صورت فردی است و از شرکت کنندگان خواسته می شود تا میزان افسردگی خود را در پرسشنامه بر روی پیوستار ۴ درجه ای از صفر (فقدان افسردگی یا افسردگی خفیف) تا ۳ (افسردگی شدید) درجه بندی کنند. نمره کل با جمع کردن نمرات ماده ها به دست می آید (از صفر تا ۶۳) که نمره بالاتر بیانگر افسردگی بیشتر است. رجی بروای سازه و پایایی این پرسشنامه را مناسب ارزیابی نموده است و عنوان نموده که از آن می توان در محیطهای پژوهشی و بالینی در تشخیص افراد سالم از افراد افسرده استفاده کرد (۲۱). ضریب الگای کرونباخ ۰/۸۶ و ضریب ثبات درونی ۰/۹۲ در جمعیت امریکایی و ضریب الگای کرونباخ ۰/۹۱ و ضریب پایایی ۰/۹۴ در نمونه ایرانی به دست آمده است (۲۲). در پژوهش حاضر این پرسشنامه به منظور تعیین شدت افسردگی مورد استفاده قرار گرفت.

همچنین در این پژوهش جهت سنجش کیفیت زندگی، از پرسشنامه خلاصه شده کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی WHOQOL- BREF استفاده شد. این مقیاس در بیش از ۱۵ کشور جهان بصورت همزمان طراحی و به زبان های متفاوت ترجمه شد. پایایی این آزمون شامل ۶۰ برای حیطه سلامت جسمانی، ۰/۷۶ برای حیطه سلامت روانی، ۰/۷۲ برای حیطه روابط اجتماعی و ۰/۸۷ برای حیطه سلامت محیط به دست آمده است. روایی این آزمون ۰/۹۰ تخمین زده شده است (۲۳). در ایران این پرسشنامه توسط نجات و همکاران (۱۳۸۵) ترجمه و استانداردسازی شده است. این مقیاس حاوی ۲۶ سوال در چهار حیطه سلامت جسمانی، سلامت روانی، روابط اجتماعی و سلامت محیط (هر یک از حیطه ها به ترتیب دارای ۷، ۶، ۳ و ۸ سوال) می باشد. دو سوال اول به هیچ یک از حیطه ها تعلق ندارند و وضعیت سلامت و کیفیت زندگی را به شکل کلی مورد ارزیابی قرار می دهند. بنابراین پرسشنامه در مجموع ۲۶ سوال دارد. پس از انجام محاسبه های لازم در هر حیطه امتیازی معادل ۴-۲۰ برای هر حیطه به تفکیک به دست می آید که در آن ۴ نشانه بدترین و ۲۰ نشانه بهترین

معیارهای در نظر گرفته شده برای خروج از این مطالعه، درجه افسردگی خفیف حذف گردید. تمایل به شرکت در مطالعه، وجود افسردگی متوسط، شدید و بسیار شدید و عدم وجود مشکلات فیزیکی قابل مشاهده از معیارهای اصلی ورود به مطالعه بود. ۵۴ نفر درجات متوسط، شدید و بسیار شدیدی از افسردگی داشتند. از شرکت کنندگان رضایت‌نامه کتبی جهت مشارکت در مطالعه اخذ گردید. ۴ نفر از شرکت در مطالعه انصراف دادند.

سپس این ۵۰ نفر به صورت تصادفی ساده با روش قرعه کشی به دو گروه ۲۵ نفره آزمایش و گواه تقسیم شدند. پرسشنامه کیفیت زندگی WHOQOL- BREF میان این ۵۰ نفر توزیع شد. در گروه آزمایش، جلسات فعالیت هدفمند باگبانی ۳ جلسه ۱ ساعته در هفته به مدت ۲ ماه در محیط حیاط خوابگاه گلستان انجام گرفت. نحوه شخم زمین، کاشت، داشت و برداشت محصول در ۳ جلسه برای شرکت کنندگان توسط باگبان توضیح داده شد و به سوالات شرکت کنندگان در این زمینه پاسخ داده شد. زمین اختصاص یافته برای این مطالعه به تعداد شرکت کننده در بخش مربوط به خود، زمین را چهارم هر شرکت کننده در بخش درختچه و بذر مورد نظر را کاشته و آماده سازی نموده، سپس درختچه و بذر مورد نظر را در می آوری می نمود و در نهایت بذرهای رشد یافته را درو می نمود. این پروتکل درمانی مشابه مطالعات پیشین نبوده است. این مراحل تحت نظر ۱ نفر از پژوهشگران در طول ۲ ماه انجام گرفت. بعد از اجرای ۲ ماه برنامه باگبانی، مجدداً دو گروه آزمایش و گواه با پرسشنامه WHOQOL- BREF آزمایش بررسی قرار گرفتند.

جهت سنجش افسردگی از پرسشنامه افسردگی بک استفاده شد. پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم (BDI-II)، یک ویرایش از پرسشنامه افسردگی و یک شاخص خود-گزارشی برای اندازه گیری نشانه های افسردگی در جمعیت های مختلف بالینی و غیربالینی در نوجوانان و بزرگسالان است. پرسشنامه افسردگی بک ایرانی یک شاخص

یافته‌ها

میانگین سنی دانشجویان شرکت کننده در این مطالعه ۲۰/۶ بود.

پس از بررسی و نمره گذاری پرسشنامه‌های کیفیت زندگی پیش آزمون و پس آزمون در هر دو گروه، داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. جدول شماره(۱) شاخصهای آماری از نمرات کیفیت زندگی دانشجویان افسرده در مراحل پیش آزمون و پس آزمون را نشان می‌دهد. همچنین آزمون همگنی واریانس‌ها (لوین) انجام شد و مقادیر P در سطح معناداری ۰/۰۵ برای کیفیت زندگی ۲۱۲/۰، کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی ۱۷۶/۰، کیفیت زندگی در زندگی در زمینه سلامت روانی ۴۴۴/۰، کیفیت زندگی در زمینه سلامت روابط اجتماعی ۲۵۶/۰، کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط ۵۸۴/۰ معنادار می‌باشد.

در مورد انجام آزمونها در مرحله قبل از مداخله با استفاده از آزمون تی تست میانگین متغیرها را قبل از انجام مداخله با یکدیگر در جدول شماره (۲) مقایسه کردیم. با توجه به مقادیر p -value هیچ کدام از متغیرها قبل از مداخله بین دو گروه آزمایش و گواه تفاوت معناداری با یکدیگر نداشتند و تقریباً با یکدیگر برابر می‌باشند.

نتایج آزمون یک راهه در متن مانکوا بر روی پس آزمون میانگین نمرات کیفیت زندگی دانشجویان افسرده گروه‌های آزمایش و گواه با کنترل پیش آزمون نشان می‌دهد که با کنترل پیش آزمون بین دانشجویان افسرده گروه‌های گواه و گروه آزمایش از لحاظ کیفیت زندگی تفاوت معنی داری وجود دارد ($F=۳/۷$ و $p=۰/۰۱$). در نتیجه استفاده از فعالیت هدفمند باطنی با توجه به میانگین کیفیت زندگی دانشجویان افسرده گروه آزمایش در پس آزمون نسبت به میانگین دانشجویان افسرده گروه گواه، موجب بهبود کیفیت زندگی گروه آزمایش شده است. میزان تأثیر یا تفاوت برابر با ۲۵/۰ می‌باشد، یعنی ۲۵ درصد تفاوت‌های فردی در نمرات پس آزمون کیفیت زندگی مربوط به تأثیر کار درمانی (باطنی) است. توان آماری برابر با ۹۳۰/۰ می‌باشد.

وضعیت حیطه مورد نظر است. این امتیازها قابل تبدیل به امتیازی با دامنه ۰-۱۰۰ می‌باشد. اعتبار سنجی این پرسشنامه روی ۱۱۶۷ نفر از مردم تهران ارزیابی شده است. مقادیر همبستگی درون خوش‌ای و آلفای کرونباخ در تمام حیطه‌ها بالای ۰/۷ بوده است. ولی در حیطه روابط اجتماعی مقدار آلفای کرونباخ ۰/۵۵ بوده که می‌تواند به علت تعداد سوال کم در این حیطه یا سوالات حساس آن باشد. از طرفی در ۸۳ درصد موارد، همبستگی هر سوال با حیطه اصلی خود از سایر حیطه‌ها بالاتر بود. امتیازهای گروه‌های سالم و بیمار در حیطه‌های مختلف اختلاف معنی دار داشته است. نتایج به دست آمده حاکی از روایی و پایایی و قابل قبول بودن عوامل ساختاری این ابزار در ایران در گروه‌های سالم و بیمار می‌باشد(۲۴).

به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها در این تحقیق از روش‌های آمار توصیفی مانند محاسبه فراوانی، درصد، میانگین، انحراف معیار و آزمون لوین (برای بررسی رعایت پیش فرض تساوی واریانس‌ها متغیرها) و تحلیل کوواریانس یک متغیری (انکوا) که در تحلیل کوواریانس متغیرهای مداخله گر کنترل می‌شوند، یعنی اثر آنها از روی نمرات آزمون برداشته می‌شود و سپس میانگین نمرات باقی مانده، گروههای پژوهشی با هم مقایسه می‌شوند، استفاده شده است. در مرحله قبل از مداخله با استفاده از آزمون تی، میانگین متغیرها را با یکدیگر مقایسه کردیم. در این پژوهش در آزمون فرضیه‌ها، در مرحله پس آزمون، متغیر مداخله گر کنترل شده است. یعنی تأثیر آن از روی نمرات پس آزمون برداشته شده و سپس میانگین نمرات باقی مانده گروه گواه و گروه آزمایش با هم مقایسه شده‌اند. در نهایت از تحلیل کوواریانس چند متغیری (مانکوا) استفاده شده است.

برای انجام تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق از نرم افزار کامپیوتری SPSS18 استفاده شد. سطح معنی‌داری در این تحقیق، $\alpha=۰/۰۵$ تعیین شده است.

یا تفاوت برابر با 20% می باشد، یعنی 2 درصد تفاوت های فردی در نمرات پس آزمون کیفیت زندگی در زمینه سلامت روانی مربوط به تأثیر استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی می باشد.

با کنترل پیش آزمون بین دانشجویان افسرده گروه های گواه و گروه آزمایش از لحاظ کیفیت زندگی در زمینه سلامت روابط اجتماعی تفاوت معنی داری مشاهده نمی شود ($p = 0.05 < 0.01$). بنابراین استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی با توجه به میانگین کیفیت زندگی در زمینه سلامت روابط اجتماعی دانشجویان افسرده گروه آزمایش در پس آزمون نسبت به میانگین دانشجویان افسرده گروه گواه، موجب افزایش کیفیت زندگی در زمینه سلامت روابط اجتماعی گروه آزمایش نشده است. میزان تأثیر یا تفاوت برابر با 9% می باشد، یعنی 9 درصد تفاوت های فردی در نمرات پس آزمون کیفیت زندگی در زمینه سلامت روابط اجتماعی مربوط به تأثیر استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی می باشد.

با کنترل پیش آزمون بین دانشجویان افسرده گروه های گواه و گروه آزمایش از لحاظ کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0.001$). بنابراین استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی با توجه به میانگین کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط دانشجویان افسرده گروه آزمایش در پس آزمون نسبت به میانگین دانشجویان افسرده گروه گواه، موجب افزایش کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط گروه گروه آزمایش شده است. میزان تأثیر یا تفاوت برابر با 36% می باشد، یعنی 36 درصد تفاوت های فردی در نمرات پس آزمون کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط مربوط به تأثیر استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی می باشد. توان آماری برابر با 989 است.

بر اساس نتایج مطالعه با کنترل پیش آزمون، سطوح معنی داری همه آزمونها بیانگر آن هستند که بین دانشجویان افسرده گروه های گواه و آزمایش حداقل از لحاظ یکی از متغیرهای وابسته (مؤلفه های کیفیت زندگی) تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0.01$ و $F = 6.12$). برای پی بردن به تفاوت، نتایج حاصل از تحلیل کواریانس یک راهه در متن مانکوا نشان داد که میزان تأثیر یا تفاوت برابر با 44% می باشد، یعنی 44 درصد تفاوت های فردی در نمرات پس آزمون مؤلفه های کیفیت زندگی مربوط به تأثیر استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی می باشد. توان آماری برابر با 971 است.

همان طوری که در جدول (۳) مشاهده می شود با کنترل پیش آزمون بین دانشجویان افسرده در گروه های گواه و آزمایش از لحاظ کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0.001$ و $F = 16.47$). بنابراین استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی با توجه به میانگین کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی دانشجویان افسرده گروه آزمایش در پس آزمون نسبت به میانگین دانشجویان افسرده گروه گواه، موجب افزایش کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی گروه آزمایش شده است. میزان تأثیر یا تفاوت برابر با 32% می باشد، یعنی 32 درصد تفاوت های فردی در نمرات پس آزمون کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی مربوط به تأثیر استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی می باشد. توان آماری برابر با 976 است.

با کنترل پیش آزمون بین دانشجویان افسرده گروه های گواه و گروه آزمایش از لحاظ کیفیت زندگی در زمینه سلامت روانی تفاوت معنی داری وجود ندارد ($p > 0.05$ و $F = 0.885$). در نتیجه استفاده از فعالیت هدفمند باعثیانی با توجه به میانگین کیفیت زندگی در زمینه سلامت روانی دانشجویان افسرده گروه آزمایش در پس آزمون نسبت به میانگین دانشجویان افسرده گروه گواه، موجب افزایش کیفیت زندگی در زمینه سلامت روانی گروه آزمایش نشده است. میزان تأثیر

جدول شماره (۱): اطلاعات توصیفی متغیرها در هر گروه قبل و بعد از مداخله

متغیر	مرحله	گروه	میانگین	تعداد
کیفیت زندگی	پیش آزمون	آزمایش	۷۳±۸/۶۹	۲۵
		گواه	۶۹/۶۵±۸/۰۸	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی	پس آزمون	آزمایش	۷۶/۲۰±۸/۳۲	۲۵
		گواه	۶۶/۸۵±۸/۴۳	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت روانی	پیش آزمون	آزمایش	۱۹/۷۵±۲/۷۸	۲۵
		گواه	۱۸/۷۰±۳/۷۷	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت روابط اجتماعی	پس آزمون	آزمایش	۲۰/۷۰±۱/۸۳	۲۵
		گواه	۱۸±۳/۵	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط	پیش آزمون	آزمایش	۱۸/۶۵±۲/۸۱	۲۵
		گواه	۱۸/۳۵±۲/۵۱	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط	پس آزمون	آزمایش	۱۹/۱±۲/۸۸	۲۵
		گواه	۱۷/۹±۲/۶۷	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت روابط اجتماعی	پیش آزمون	آزمایش	۹/۶±۱/۹۸	۲۵
		گواه	۹/۲±۱/۵۴	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط	پس آزمون	آزمایش	۹/۹±۲/۰۵	۲۵
		گواه	۸/۳۵±۱/۸۷	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط	پیش آزمون	آزمایش	۲۵±۳/۷۲	۲۵
		گواه	۲۳/۴±۳/۹۵	۲۵
کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط	پس آزمون	آزمایش	۲۶/۵±۳/۵۶	۲۵
		گواه	۲۲/۶±۳/۴۷	۲۵

جدول شماره (۲) : مقایسه میانگین متغیرها در دو گروه قبل از انجام مداخله

P-value	گروه	متغیر
>0.05	آزمایش	کیفیت زندگی
	گواه	
>0.05	آزمایش	کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمانی
	گواه	
>0.05	آزمایش	کیفیت زندگی در زمینه سلامت روانی
	گواه	
>0.05	آزمایش	کیفیت زندگی در زمینه سلامت روابط اجتماعی
	گواه	
>0.05	آزمایش	کیفیت زندگی در زمینه سلامت محیط
	گواه	

جدول شماره ۳: نتایج تحلیل کوواریانس در مقایسه میانگین متغیرها در دو گروه بعد از انجام مداخله با کنترل متغیر پیش آزمون

P-value	F	متغیر
<0.05	۱۶.۴۷	سلامت جسمانی *
>0.05	۰.۸۸۵	سلامت روانی
>0.05	۲.۴۸	سلامت روابط اجتماعی
<0.05	۱۹.۲۲	سلامت محیط *

مطالعه نمازی (Namazi) و همکارش مطرح می شود که دسترسی بیماران مبتلا به دمانس از طریق دربهای باز به یک باغ، کیفیت زندگی و اراده را افزایش می دهد. اراده بیماران در خروج از مکان سربسته در بیماران دمانس رفتارهای بی قراری را کاهش می دهد. نمازی و همکارش دسترسی آزاد ۳۰ دقیقه ای در روز به مکانهای آزاد را در بیماران دمانس چهت افزایش کیفیت زندگی پیشنهاد می کنند (۱۷). مطالعه دتویلر(Detweiler) و همکاران نشان می دهد که دیدن گیاهان و گلها و قدم زدن در باغ بی قراری و پرخاشگری را در بیماران دمانس کاهش می دهد و بهبودی را افزایش می دهد. در این پژوهش ۳۴ مرد مبتلا به دمانس قبل و بعد از دسترسی به باغ برای مدت ۱۲ ماه مورد ارزیابی از جهت رفتارهای بی قراری و نیاز به داروها کاهش یافت. همچنین اعضای خانواده بیماران اظهار کردند که رفتارهای نامتناسب کاهش یافته است. وضعیت خلقی بیماران بهبود داشته است و کیفیت زندگی در این بیماران افزایش یافته است (۱۸). لیو(Liu) و همکارانش عنوان می کنند که استفاده از باغبانی می تواند استرس را در بیمارانی که از اختلالات روانی شدید رنج می برند کاهش دهد. همچنین باعث تدارک فرصت‌هایی برای تعامل اجتماعی و ارتباطات بین فردی می گردد و رفاه اجتماعی را در بیماران افزایش می دهد (۲۷). گنزالس(Gonzalez) و همکارانش بیان کردند که در افسردگی بالینی، پس از استفاده از باغبانی درمانی، شدت افسردگی کاهش یافت و در ظرفیت توجهی بیماران بهبود

بحث

نتایج نشان داد که در گروه آزمایش کیفیت زندگی کلی بهبود داشته است. همچنین در این گروه کیفیت زندگی در زمینه سلامت جسمی و سلامت محیط از نظر آماری بهبود نشان می دهد. الینگ(Eling) عنوان کرد که با تدارک فعالیت هدفمند باغبانی افراد شرکت کننده اعتماد به نفس و احترام به نفس بیشتری پیدا می کنند و از این رو کیفیت زندگی در آنان افزایش می یابد (۲۵). والیکزک(Waliczek) و همکارانش در مطالعه خود تأثیر باغبانی روی ادرارک از کیفیت زندگی را بر مبنای مدل هرم نیازهای مازلو در امریکا بررسی گردند. نتایج نشان دادند که باغبانی نیازهای سطوح بالاتر را از جمله منافع اجتماعی، امنیت و خودشکوفایی را برآورده می سازد و کیفیت زندگی را در سطوح بالا افزایش می دهد. در مطالعه انجمن باغبانی درمانی امریکا نیز نشان داده شده است که اولویت افراد برای شرکت در فعالیت باغبانی، کسب صلح و آرامش است (۲۶). دتویلر(Detweiler) و همکارانش نشان داد که باغبانی درمانی کیفیت زندگی در سالمندان را افزایش می دهد. در این مطالعه عنوان می شود که باغبانی درمانی هزینه های نگهداری طولانی مدت را در مراکز نگهداری سالمندان خصوصاً بیماران مبتلا به آزالیم کاهش می دهد. در این پژوهش مطرح می شود که باغبانی درمانی به عنوان فعالیتی که برای بیماران تحریکات حسی تدارک می بیند و نیز به عنوان استراتژی غیر دارویی که خودکاری در فعالیتهای بیماران دمانس را افزایش می دهد در درمان این بیماران مفروض به صرفه است (۱۶). در

استفاده از فعالیت هدفمند باگبانی به مدت ۱۰ جلسه در ۲ هفته روی ۱۰ نفر در گروه آزمایش، کیفیت زندگی افزایش نداشته است. اما باز هم در همین مطالعه در بخش کیفی پژوهش، نتایج مصاحبه ها و آنالیز محتوای آنها نشان داده شده است که بیماران مبتلا به افسردگی اساسی، دو قطبی و طیف اسکیزوفرنیا مطرح نموده اند که اعتماد به نفس، احساس همبستگی با طبیعت، لذت از طبیعت، مهارت‌های اجتماعی، ارتباط با شبکه اجتماعی و احساس مورد احترام واقع شدن در آنها افزایش داشته و استرس کاری آنها کاهش یافته است (۱۹).

اما بر اساس این مطالعه در گروه آزمایش، کیفیت زندگی در زمینه سلامت روانی و روابط اجتماعی از نظر آماری بهبود نشان نمی‌دهد. نتایج پژوهش‌های کاپلان (Kaplan)، لویس (Lewis)، اوکلی (Okelly) و شوستاک (Shostak) در مطالعه والیزک (Waliczek) (۲۶) و نیز لیو (Liu) (۲۷) نشان می‌دهد که باگبانی به تعامل اجتماعی افراد کمک می‌کند. در مطالعه شوماکر نشان داده شده است که افراد در فعالیت باگبانی از فرصت‌های همراه بودن با دیگران لذت می‌برند. علت عدم همسویی برخی موارد در این پژوهش با مطالعات پیشین را شاید بتوان در مدت زمان کوتاه مداخله در این پژوهش (مدت ۳ جلسه در هفته به مدت ۲ ماه مجموعاً ۲۴ جلسه ۱ ساعته) دانست. به طور مثال سان (Son) و همکارانش مداخله درمانی باگبانی شامل دو جلسه در هفته به مدت ۵ ماه که مجموعاً تقریباً ۴۰ جلسه باگبانی بوده است را در مطالعه خود موثر دانسته اند (۱۲).

نتیجه‌گیری

کیفیت زندگی به دنبال استفاده از فعالیت هدفمند باگبانی در دانشجویان افسرده ساکن در خوابگاه دختران افزایش می‌یابد. تغییر در حیطه‌های مختلف زیرمجموعه کیفیت زندگی به دنبال استفاده از فعالیت هدفمند باگبانی در دانشجویان افسرده نیازمند بررسی های بیشتر می‌باشد.

قابل ملاحظه ای به دست آمد (۲۰). جامعه مدرن امروز سامانه اعصاب مرکزی انسانها را با صدای اینها بلند، تحریکات بینایی و حرکات پیچیده بمباران و خسته می‌کند و باعث کاهش کارایی افراد می‌گردد. محیطی که میزان مناسی از گیاهان را در بر دارد می‌تواند در کنار ساخته‌های بشری، این اثرات زیان آور را روی سامانه اعصاب مرکزی کاهش دهد. مطالعات نشان داده است که فضایی با حدود ۷۰٪ شامل با غ و فضای سبز و کمتر از ۳۰٪ ساخته‌های دست بشر می‌تواند تاثیرات مثبت بالینی روی افراد داشته باشد. این فضاهای شامل بوی خوش گیاهان، رنگها و گیاهان با اشکال متنوع و تحریکات بینایی ساده می‌توانند سطح هشیاری سامانه اعصاب مرکزی را کاهش داده و استرس‌های کوتاه و طولانی مدت را کم اثر نماید. همچنین نشان داده شده است که باعچه‌های تزیین شده می‌تواند پرای تجربه تغییر استرس بسیار موثر باشد. در مطالعه ای نشان داده شده است پس از تجربه یک حادثه استرس آور، تماشای یک باع تاثیر بسیار مناسبی روی کاهش استرس در مقایسه با تماشای تصاویری از اتومبیلها داشته است که این تاثیرات با بررسی وضعیت فشار خون و فعالیت الکترودرمال در افراد به ثبت رسیده است. در مطالعات دیگر نشان داده شده است که تماشای یک باع نه تنها سطح هشیاری سمپاتیک را کاهش می‌دهد بلکه فعالیت الکتروانسفالوگرافی (EEG) را نیز تغییر می‌دهد به صورتی که نسبت فعالیت آلفا به بتا در الکتروانسفالوگرام افراد بیشتر از افرادی است که تصاویری از ساخته های بشر را تماشا می‌کنند. همچنین در باگبانهایی که در ابتدای مطالعه به طور عمده سطح استرس آنها با ارائه تکالیف سخت افزایش یافته است، مشاهده شده که پس از ۳۰ دقیقه فعالیت ساده باگبانی سطح کورتیزول بزاوی کاهش یافته و آنها خلق مشتی را گزارش نموده اند (۱۶).

اما مطالعاتی نیز وجود دارد که استفاده از مداخلات باگبانی را در افزایش کیفیت زندگی بیماران موثر ندانسته اند. از جمله در مطالعه کام (Kam) و همکارانش به روش کارآزمایی بالینی نشان داده شد که پس از مداخله به صورت

مداخله جهت بررسی ماندگاری تاثیرات مداخله انجام گردد. استفاده از آزمونهای با حساسیت بیشتر برای کیفیت زندگی می‌تواند ارزیابی کیفیت زندگی را دقیق‌تر مطرح سازد.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران مراتب تشکر خود را از هسته مشاوره دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز به جهت همکاری صمیمانه در اجرای پژوهش اعلام می‌دارد. همچنین از کلیه دانشجویان شرکت کننده در این پژوهش تشکر و قدردانی می‌گردد. در انجام این مطالعه هیچ گونه کمک مالی از جایی دریافت نشده است.

محدودیت‌ها

از جمله محدودیتهای این مطالعه زمان کوتاه مداخله درمانی به دلیل شرایط خاص دانشجویان در خوابگاه و زمان امتحانات آنان بود.

پیشنهادها

پیشنهاد می‌گردد در صورت انجام مطالعات مشابه با شروع ترم تحصیلی مطالعه آغاز گردد. همچنین پیشنهاد می‌گردد در مطالعات بعدی افسردگی خفیف نیز مد نظر قرار گیرد و وضعیت کیفیت زندگی پس از مداخله درمانی در گروههای مختلف افسردگی مورد مقایسه قرار گیرد. همچنین پیشنهاد می‌شود که مطالعه مشابه با پیگیری پس از چند ماه از پایان

References

- Rezaee Adriani M, Azadi A, Ahmadi F, Vahedian Azimi A. Comparison of depression, anxiety, stress and quality of life between male and female who are resident of student dormitory. Iranian Journal of Nursing Research 2007; 2(4, 5): 31-8. [Article in Persian]
- Gammon J, Morgan SM. A study to ascertain the effect of structured student tutorial support on student stress, self esteem and coping. Nurse Education in Practice 2005; 5: 161-71.
- Ryan ME, Twibell RS. Concerns, values, stress, coping, health and educational outcomes of college students who studied abroad. International Journal of Intercultural Relations 2000; 24: 409-35.
- Ghalebandi MF. [Clinical psychiatry]. 1st ed. Tehran: Farhangsazan; 2000.91-104. [In Persian]
- Grant A. Identifying students concern: taking a whole institutional approach in student mental health needs: problems and responses. London: Jessica Kingsley publication. 2002.
- Watanabe N. A survey of mental health of university students in Japan. International Medical Journal 1995; 6: 175-79.
- American Psychiatric Association. (1994). DSM-IV: Diagnostic and statistical manual of mental disorder (4th ed). Washington, DC: American Psychiatric Press.
- Ghasemzadeh S, Peyvastegar M, Hosseiniyan S, Mutabi F. Effect of cognitive behavioral intervention on mental health, quality of life and depression, anxiety of women. Journal of Psychological Science 2011; 10 (37): 93-114.
- Gonzalez MT, Hartig T, Patil GG, Martisen EW, Kirkevold M. Therapeutic horticulture in clinical depression: a prospective study of active components. J Adv Nurs 2010; 66 (9):2002-13.
- Sempik J, Aldridgem J, Becker S. Social and therapeutic horticulture: evidence and messages from research. Leicestershire, UK: Centre for Child and Family Research, Loughborough University. 2003
- Kaplan R, Kaplan S. The experience of nature: A psychological perspective. New York: Cambridge University Press. 1989. P 177-200.
- Son KC, Um SJ, Kim SY, Song JE. Effect of horticultural therapy on changes of self esteem and sociality of individuals with chronic schizophrenia. Acta Horticulture 2004, 639: 181-91.
- Unrah AM. The meaning of gardens and gardening in daily life: A comparison between gardeners with serious health problems and healthy participants. Acta Horticulture. 2004, 639: 67-73.
- Armstrong D. A survey of community gardens in upstate New York: Implications for health promotion and community development. Health & Place. 2000;6: 319-27.
- Lohr VI, Pearson-Mims CH, Goodwin GK. Interior plants may improve worker productivity and reduce stress in windowless environments. Journal of Environmental Horticulture 1996; 14: 97-100.

16. Detweiler MB, Sharma T, Detweiler JG, Murphy PF, Lane S, Carman J, Chudhary AS, Halling MH, Kim KY. What is the evidence to support the use of therapeutic gardens for the elderly? . Psychiatry Investig 2012 Jun; 9(2): 100-10.
17. Namazi KH, Johnson BD. Pertinent autonomy for residents with dementias: Modification of physical environment to enhance independence. Am J Alzheimers Care Relat Disord Res 1992; 7:16-21.
18. Detweiler MB, Murphy PF, Mayers LC, Kim KY. Does a wander garden influence inappropriate behaviors in dementia residents? Am J Alzheimers Dis Other Demen 2008; 23:31-45.
19. Kam M CY, Siu A MH. Evaluation of horticultural activity programme for persons with psychiatric illness. HKOT; 2010; 20(2): 80-6.
20. Gonzalez MT, Hartig T, Patil GG, Martinsen EW, Kirkevold M. Therapeutic horticulture in clinical depression: a prospective study. Res Theory Nurs Pract. 2009; 23 (4):312-28.
21. Rajabi GR, Karju Kamaee S. [Sufficiency of psychometric indexes of Persian Beck depression inventory (BDI-II)]. J of Educational Measurement 2012; 3(10): 139-57. [Article in Persian]
22. Vakili Y, Fata L, Habibi M. Effectiveness of Metacognitive Therapy in Patients with Post-Traumatic Stress Disorder: Three Case Studies. Journal of Clinical Psychology 2014; 5(4):99-108. [Article in Persian]
23. Group W. Development of the World Health Organization WHOQOL-BREF quality of life assessment. Psychological medicine. 1998; 28(03):551-8.
24. Nejat SN, Montazeri A, Holakouee Naeeni K, Mohammad K, Majdzadeh SR. [Standardization of WHOQOL-BREF: Translation and psychometrics of Iranian version. J of Behdasht School and Behdasht Research Institute] 2006; 4(4): 1-12. [Article in Persian]
25. Eling M. Persons-plant interaction: The physiological, psychological and sociological effects of plants on persons. In J Hassink & M VanDijk (Eds), Farming for health. Dordrecht. Netherlands. Springer. 2006. 43-55.
26. Waliczek TM, Mattson RH, Zajicek JM. Benefits of community gardening on quality of life issues. J Environ Hort 1996; 14(4): 204-9.
27. Liu Y, Bo L, Sampson S, Roberts S, Zhang G, Wu W. Horticultural therapy for schizophrenia. Cochrane Database Syst Rev. 2014 May19;5:CD009413.doi:10.1002/14651858.CD009413.pub2. [Abstract]

Effect of Gardening Activity on Quality of Life in Students with Moderate to Profound Depression

Sahar Ghanbari*, Farzaneh Jafari¹, Hamideh Abafat², Nahid Bagheri³; Samaneh Nematollahi⁴

Original Article

Abstract

Introduction: Students experience encounter stress during their education time. Not only can stress lead to different physical and mental disorders, it also could be a source of dysfunction and decreasing quality of life. One of the nature based intervention is using purposeful activity of gardening. The goal of this research was to investigate the effect of using purposeful activity (gardening) on quality of life in students with moderate to profound depression in Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences.

Materials and methods: This study was a randomized controlled trial. Fifty female students (mean age 20.6 years) diagnosed with moderate to profound depression were participated in this study. They were equally and randomly assigned into two groups of control and experiment. All participants read and signed the consent form. Both groups were taken WHOQOL-BREF (Quality of life test). Then gardening sessions carried on by control group in dormitory yard for 3 days per week for 2 months. Experiment one did not do any gardening activity. Both groups were assessed with the same quality of life questionnaire again after intervention. Results were analyzed by SPSS software, version 18

Results: Data showed that general quality of life increased in experimental group. Analysis of subsections after intervention revealed that quality of life went up in the basis of physical and environmental health but not in mental and social relation health in experimental group

Conclusion: General quality of life can increase after using purposeful activity of gardening in depressed female students. Other fun activities could be considered as a main part of education to be put in student's schedule. They may improve their skills in parallel with academic education.

Key Words: occupational therapy, depression, quality of life, gardening

Citation: Ghanbari S, Jafari F, Abafat H, Bagheri N; Nematollahi S. **The Immediate Effect of Shoe Insoles on the Frequency Components of Ground Reaction Force during Running.** J Res Rehabil Sci 2014; 10 (3): 408-419

Received date: 22/9/2013

Accept date: 6/8/2014

* Master of Occupational Therapy, Instructor, Department of Occupational Therapy, School of Rehabilitation Sciences, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran. (Corresponding Author) Email: saghanbari@yahoo.com

1- Master of Psychology, Counseling center of psychology, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

2- PhD candidate in Psychology, Chamran University, Ahvaz, Iran

3- Psychologist, Counseling center of psychology, School of Hygienic Sciences, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

4- Master of Mathematical Statistics, Shiraz University. Shiraz, Iran